

DATA: 20-04-2010
EMISIUNEA: STIREA ZILEI
POSTUL: ANTENA 3
ORA: 20:10
MODERATOR: GABRIELA VRÂNCEANU FIREA
INVITAT: ADRIAN NASTASE
RADU PREDA

TALK-SHOW

Gabriela Vrânceanu Firea: Bună seara, bine v-am regăsit la Știrea zilei, doamnelor și domnilor. Traian Băsescu și-a chemat guvernul la Palatul Cotroceni să-i dea raportul. Guvernul n-are bani. Dacă nu sacrifică pensiile acum nu va putea finanța dezvoltarea țării, susține premierul Emil Boc. Tot de dragul investițiilor și Emil Boc și Traian Băsescu ne-au îndatorat la FMI anul trecut. Cum investiții n-au făcut cât au promis, iar de cheltuit au cheltuit mult mai mult, acum plănuiesc concedieri în masă. În aceste condiții cum poate fi explicată următoarea dezvoltare din Financiarul de mâine? Guvernul putea obține un miliard de euro din vânzarea unei părți a acțiunilor de la Fondul Proprietatea dacă o făcea oficial, pe Bursă. Dar a ales să vândă pe piața gri și a obținut doar jumătate dintr-un miliard. O veste tristă pentru domnul Emil Boc în această seară și pentru domnul Traian Băsescu, preocupat în ultima perioadă de economie. Invitații mei din această seară sunt domnul **Adrian Năstase**, președintele Consiliului Național al PSD, bună seara, bine ați venit.

Adrian Năstase: Bună seara.

Gabriela Vrânceanu Firea: **Radu Preda**, redactor-șef la Săptămâna Financiară, bună seara, bine ai venit.

Radu Preda: Bună seara.

Gabriela Vrânceanu Firea: Foarte pe scurt, cum vi s-a părut această ședință de guvern cu premierul Traian Băsescu?

Adrian Năstase: Mi s-a părut o ședință umiltoare pentru guvern și pentru premier. De altfel m-am uitat în comunicatul de presă, aici se vorbește despre consultări ale președintelui Traian Băsescu cu membrii Guvernului. În Constituție se spune la art. 86 că este vorba de... „președintele României poate consulta guvernul”. Deci nu membrii guvernului, ci guvernul. Asta ce înseamnă? Că în momentul în care are întrebări, are probleme, îi dă un telefon și se întâlnește cu primul ministru, eventual stabilește, află anumite lucruri. Dacă este interesat să se întâlnească cu guvernul, atunci poate să folosească art. 87 și el poate lua parte la ședințele guvernului în care se dezbate însă probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și la cererea primului ministru în alte situații. Înțeleg că primul ministru nu a vrut să-l invite pentru alte situații, deci e o nebunie ca de obicei, e o încălcare a Constituției și sunt situații umiltoare pentru guvern care, în baza... nu vă mai citesc din legea de organizare a guvernului, toate chestiunile pe care se pare că le-au discutat acolo țin de responsabilitatea guvernului.

Gabriela Vrânceanu Firea: **Radu Preda**, până acum eram obișnuiți ca Traian Băsescu să dea o fugă până la Victoria. Era sau nu premierul pe-acolo, erau sau nu întâlniri oficiale programate se trezeau angajații Palatului Victoria cu Traian Băsescu,

președintele jucător. Acum s-a schimbat în mandatul doi. Îi convoacă pe miniștri și pe premierul en-titre la Cotroceni. Este corectă această atitudine și crezi că va da roade? Dacă e să trecem peste formă. În fond vom obține ceva, țara va obține ceva?

Radu Preda: Din păcate, nu putem trece peste formă, pentru că la fond nu avem acces. Comunicatul de presă care s-a dat publicității la sfârșitul întâlnirii nu spune nimic, în afara faptului că președintele s-a întâlnit cu membrii Cabinetului. Asta știam oricum de la imaginile prezentate de televiziuni. Și mai mult, au apărut deja știri pe surse despre conținutul acestor discuții pe care nu putem să le credem în proporție de 100%, nu sunt confirmate, chiar dacă au apărut pe o agenție prestigioasă de presă. Dar mie mi se pare revoltător acest mod în care președintele, primul ministru și toți membrii guvernului se întâlnesc să dezbată soarta a milioane de români și nu se învrednicesc să dea un comunicat oficial în care să spună ce s-a discutat. Ieri, era vorba, la un moment dat se acreditase ideea că această întâlnire va fi publică. Că televiziunile vor avea acces la discuții.

Gabriela Vrânceanu Firea: Pentru ca subiectele abordate să fie cunoscute de toată lumea. Din cele anunțate, de natură economică. Iată că nu a mai fost așa.

Radu Preda: Ei bine, nu. De unde eu vin și mă întreb acum, pe bună dreptate, ce au de ascuns? Au cumva de luat niște decizii secrete? Noi nu trebuie să știm lucrurile astea?

Adrian Năstase: După părerea mea a fost un joc de scenă, a fost un scenariu. Nu știu cine câștigă și cine pierde, pentru că până la urmă Traian Băsescu, prin faptul că îi poate aduce atât de ușor la Cotroceni pe membrii guvernului, dovedește că de fapt guvernul ar trebui să se numească guvernul Băsescu - Boc. Guvernul lui, condus de el. A dat sentimentul cumva că consultă guvernul, dar este cum se întâmplă atunci când are un aviz consultativ de la Parlament și că decizia o ia el. Nu. Decizia o ia tot guvernul. Această consultare este pentru informarea eventuală a președintelui. Dar imaginea trebuia să fie aceea a unui diriginte care a chemat elevii la Cotroceni, ceea ce mi se pare absolut inadmisibil. Nicăieri în Europa nu se întâmplă așa ceva. Nici măcar în Franța unde președintele participă la ședințele de guvern, conduce ședințele de guvern, dar la sediul guvernului.

Gabriela Vrânceanu Firea: Aș vrea să mai aflăm o părere. Suntem în legătură telefonică directă cu domnul Crin Antonescu, președinte PNL. Bună seara.

Crin Antonescu: Sărut mâinile, bună seara, vă salut pe toți cu respect.

Adrian Năstase: Bună seara.

Gabriela Vrânceanu Firea: Ziua de azi poate fi una dintre ultimele în care Emil Boc este premier și se pregătește pe margine ori domnul Lucian Croitoru, ori altcineva sau este una dintre ultimele zile ale guvernului Emil Boc IV, pregătindu-se o remaniere pentru Emil Boc V? Adică rămâne Emil Boc, dar vor fi schimbați niște miniștri care nu prea și-au făcut treaba?

Adrian Năstase: Eventual cu miniștri liberali.

Gabriela Vrânceanu Firea: Eventual, spune domnul **Adrian Năstase**, înlocuiți cu miniștri liberali.

Adrian Năstase: Am glumit.

Gabriela Vrânceanu Firea: A fost o glumă, subliniază domnul **Adrian Năstase**.

Crin Antonescu: Cred că domnul **Adrian Năstase** se referea la schimbarea miniștrilor liberali Vlădescu, Predoiu etc. Nu, doamnă. Eu nu cred nici că asistăm la

ultimele zile ale domnului Emil Boc ca prim-ministru, nici la ultimele zile ale guvernului său în această componentă, nici la ultima scenă penibilă pe care ne-o oferă Traian Băsescu și acoliții săi. S-a vorbit despre faptul că-i umilitor pentru guvern, pentru primul ministru. E umilitor, sigur că da. Dar nu în cazul nostru. Nu e umilit nimeni. Ca să fii umilit trebuie să fii cineva, să existe. Să ai o personalitate. Acolo-i vorba de o ceată de lachei – îmi pare foarte rău s-o spun – care pe semne că în mare parte au fost și bucuroși să se vadă la televizor la masa președintelui. Președintele a mai făcut un număr de operetă proastă pentru publicul său, a arătat încă o dată cine-i bulibașa neamului pedist în țara asta și a simulat încă o dată nemulțumirea față de faptul că lucrurile merg prost. De fapt din punctul ăsta de vedere domnul Traian Băsescu, adevăratul cap al acestui guvern, n-a făcut decât să se uite în oglindă azi, atunci când a vorbit – mai voalat ce-i drept – despre incompetența guvernului. Sunt lucruri pe care domnul Traian Băsescu se preface a le constata azi și sunt lucruri care se petrec de mai bine de un an. Și în 2009, chiar dacă într-un guvern de coaliție, tot PD și aproape tot aceiași oameni au obținut pozițiile cheie din punctul de vedere al deciziilor economice măcar. Și în felul acesta iar asistăm la o operetă de prost-gust din partea lui Traian Băsescu, care nu se va solda, cred eu, cel puțin pe termen foarte scurt, cu schimbările spectaculoase pe care dumneavoastră și probabil mulți dintre cetățenii acestei țări le-ar spera.

Adrian Năstase: Sunt absolut de acord cu analiza pe care a făcut-o domnul Crin Antonescu. Și părerea mea este că nici n-ar exista o rațiune pentru a-l schimba pe Emil Boc. E atât de docil, de cuminte și de disciplinat! De ce să-l schimbe?

Gabriela Vrânceanu Firea: Dar unde-i miliardul de euro, reduceri cheltuieli bugetare solicitat de FMI?

Adrian Năstase: O să discutăm separat.

Gabriela Vrânceanu Firea: A doua mea întrebare pentru domnul Crin Antonescu și dacă mai aveți dumneavoastră, domnule **Adrian Năstase** sau **Radu Preda** de asemenea dacă vrei să intri în dialog cu domnul Crin Antonescu, încă câteva clipe îl vom ruga să mai rămână. Traian Băsescu îl critică cel puțin de fațadă pe Emil Boc pentru că nu vede șomeri plecați de la stat, ci doar de la privat, deci că nu și-a făcut treaba, cu alte cuvinte, iar domnul Emil Boc public nu-i răspunde domniei sale, nu-i răspunde UE, nu-i răspunde BERD, nu răspunde populației, ci vă atacă pe dumneavoastră, liberalii, spunând azi în Senat, PNL a păpat trei miliarde euro din vânzarea BCR pentru propria campanie electorală. Cum îi răspundeți, dacă aveți un astfel de răspuns?

Crin Antonescu: Am mai asistat la această scenă și anul trecut în Parlament, la moțiuni simple, de cenzură. Cunoaștem această placă a domnului Emil Boc. Problema mai spectaculos prezentată este, într-adevăr, în acest dialog, în care domnul președinte vrea sânge, cere șomeri mulți, nu-i ajung câți sunt și domnul Emil Boc încă nu poate să prezinte un bilanț pe măsură. E cu totul aberantă această turnură pe care o iau lucrurile. Eu sunt un liberal, știu că în economia de piață există și șomaj, știu că uneori trebuie să faci disponibilizări, cred că există într-adevăr o bună parte de birocrație clientelară care ar trebui concediată, numai că problema ieșirii din criză nu este să reușești să ai un număr mare de șomeri. Iar modul acesta de a pune problema este într-unul total aberant. Și numai un prim-ministru ca Emil Boc n-are curaj să răspundă într-un mod tranșant și consistent la o asemenea provocare.

Adrian Năstase: Domnule Crin Antonescu, eu aș vrea să vă rog dacă puteți să-l întrebați pe domnul Traian Băsescu, atunci când îl întâlniți, pentru că eu am o conversație

mai puțin intensă cu dânsul, cum se face că, în 2004, erau 900.000 de funcționari publici, iar acum sunt 1,4 milioane? Deci cu 500.000 mai mult. Și practic, discutând acum despre 5000, 10.000, 20.000 de disponibilizări ne dăm seama că rămânem în continuare într-o zonă extrem de delicată, în care fără îndoială o anumită politică privind clientela politică, clientela PD-L a dus bineînțeles la umflarea aparatului administrativ și, iată, acum avem dificultăți și discutăm în general despre nevoia de a face șomeri pentru a elimina o parte din cheltuieli. Asta era un comentariu al meu, nu era neapărat o întrebare. Pentru că știți la fel de bine ca și mine că problemele sunt de cu totul altă natură. Problema este că economia nu funcționează, industria a murit în această perioadă și în loc să creștem veniturile, noi practic discutăm în permanență despre cum să mulgem în continuare vaca fără să-i dăm de mâncare.

Gabriela Vrânceanu Firea: Domnule Crin Antonescu?

Crin Antonescu: Sunt de acord. Guvernul Traian Băsescu, condus chipurile de Emil Boc, este în egală măsură incapabil să creeze venituri ca și să reducă din cheltuieli. Pentru că trebuie spus încă o dată, domnul Emil Boc trâmbează de un an și ceva reducerea drastică și marea reformă care nu s-a pomenit 20 de ani, reducerea cheltuielilor, dar la capitolul cheltuielilor, domnul Emil Boc a mai crescut un pic. De altfel chiar mentorul său, domnul Traian Băsescu, a mai angajat personal destul de zdravăn chiar în instituția prezidențială. S-a spus, s-a vorbit public, s-a numărat în aceste zile, că a ajuns la un personal în Administrația Prezidențială de vreo trei ori cât a avut Iliescu și Constantinescu. Să nu mai vorbim de alte instituții care nu sunt neapărat cele care trebuie să crească în vremuri de criză.

Gabriela Vrânceanu Firea: Radu Preda, ai vreo întrebare pentru domnul Crin Antonescu?

Radu Preda: Da. Domnule Crin Antonescu, sunt de acord cu dumneavoastră că practic guvernul Emil Boc nu există, premierul Emil Boc nu există, că măsurile de reformă ale acestui guvern nu există. Dar aș vrea să vă întreb, dumneavoastră ca și partid de opoziție, o voce puternică a opoziției, când veniți cu un plan articulat de măsuri, în viziunea noastră, pe care, desigur, acum nu le puteți pune în aplicare, puteți cel mult să aveți inițiative legislative fără succes într-un Parlament dominat autoritar de actuala putere. Dar totuși, publicul ar trebui să aibă un termen de comparație. Ok. Emil Boc nu face reformă. Emil Boc nu a luat măsuri împotriva crizei. Dar ce-ar fi trebuit să facă? Și la modul concret, nu general.

Crin Antonescu: Domnul **Radu Preda**, noi am vorbit în repetate rânduri. Deși nu era vorba de un program de guvernare, dar și în cursul campaniei prezidențiale s-a discutat cât s-a discutat despre asta. Am făcut și după aceea în repetate rânduri trimitere la câteva măsuri, la câteva direcții care ar fi trebuit să stea la baza oricărui program de guvernare anticriză. Probabil că vom articula, cum bine spuneți și cum e nevoie să facem, și mai în detaliu aceste lucruri, vom face în ceea ce ne privește, cum spuneam, avem intenția de a face și un guvern alternativ sau un guvern din umbră care să specializeze și mai bine tot acest plan paralel. Însă în linii mari lucrurile sunt spuse. Adică ce trebuie să știe lumea? Trebuie să știe lumea că nu mai putem cheltui atâția bani pe propria noastră clientelă atunci când venim la guvernare, trebuie să știe lumea că din atâția bani împrumutați trebuia măcar o parte să meargă în investiții publice, pentru că nu avem altă sursă de creare de locuri de muncă în acest moment... Ce trebuie să știe lumea? Că trebuia să căutăm soluții care existau, se poate discuta asupra nuanțelor, soluții de

stimulare a activității economice în mediul privat, nu de secerare, de doborâre, de închidere a aproape 200.000 de IMM-uri. Acestea sunt lucruri despre care noi am vorbit și într-un fel ele fac în cea mai mare măsură consensul opoziției. Adică nu mai e vorba de liberali sau socialiști aici. Sunt câteva lucruri care trebuiau făcute, începute.

Gabriela Vrânceanu Firea: Aș mai adăuga la ceea ce spuneți dumneavoastră, dezvăluirea de mâine din Financiarul. Guvernul putea obține un miliard de euro din vânzarea unei părți a acțiunilor de la Fondul Proprietatea, dacă o făcea oficial pe Bursă. Dar a ales să vândă pe piața gri și a obținut doar jumătate dintr-un miliard. Iată, bani care se scurg printre degete, iată bani de care nu-i pasă nimănui. În schimb, stăm și ne luăm în fiecare zi de pensii nesimțite, de judecători care nu mai merită bani, de magistrați, de diplomați, de tot felul de categorii socio-profesionale care n-au altă treabă de făcut în aceste zile decât să suporte umilințele. Eu vă mulțumesc pentru intervenția dumneavoastră la Știrea Zilei și vă propun...

Crin Antonescu: Cu mare plăcere, o seară bună.

Gabriela Vrânceanu Firea: La fel și dumneavoastră.

Adrian Năstase: Bună seara.

Gabriela Vrânceanu Firea: Așadar, Cabinetul Emil Boc a fost chemat la raport, la Palatul Cotroceni. Oficial, pentru chestiuni economice, pentru lămurirea unor situații financiare. Neoficial, se spune că de fapt s-au discutat probleme de partid, în aceeași zi în care leul a ajuns să valoreze cât moneda din Botswana. Conform unui raport al Băncii Mondiale, nu conform unor jurnaliști, cum ni se spune nouă, interesați sau care dezinformăm. Dar nu-i nicio problemă, mâine în JN, un alt titlu interesant – e adevărat, presa dezinformează, așa spune PD-L – afaceri imobiliare în familia Videanu. „Cum a îmbogățit-o primarul Adriean pe investitoarea Miorița”. Poate mai aflăm și de pe-acolo unde s-au mai dus niște bani de-ai statului, să nu-i mai hingherim acum pe pensionari, că sunt militari, că sunt din diplomație, că sunt din justiție... Asta ne-a mai rămas. În rest, nu mai avem de unde să strângem niște robinete, de la niște afaceri pe muchia legii, ca să nu spun altfel.

Adrian Năstase: Urmăresc de la începutul emisiunii... de fapt urmăresc această discuție și aproape că nu mai știu ce să comentez. Funcționarea statului vedem, este firavă, practic instituțiile par că nu-și mai iau autonomie, că nu mai funcționează în baza Constituției. O lipsă de statură a oamenilor politici. Sunt extrem de dezamăgit. Am trăit ca prim-ministru, știu că nu-i foarte simplu să fii prim-ministru, știu că sunt multe probleme, știu că sunt presiuni... Dar ceea ce-am văzut în ultima vreme, felul în care se produc lucrurile, ceea ce se întâmplă după aceea în zone sensibile, cum este educația... eu n-am văzut niciodată un text atât de murdar cum e proiectul de lege privind educația.

Gabriela Vrânceanu Firea: Dar știți că sindicalistii au fost amenințați azi? Degeaba a ieșit doamna Badea cu scuze, au fost niște scuze firave.

Adrian Năstase: Ne-am bătut, de-a lungul acestor ani, pentru autonomie universitară. Se produce o politizare absolut incredibilă. Asta-i de fapt scopul acestei legi. Pentru permanentizarea unor directori care după aceea să poată să controleze și să numească profesori fără titularizări. Asta e una din cele mai mari mârșavii care se întâmplă în momentul de față și pare cumva că începem să ne obișnuim cu lucrurile astea. Deci toate aceste lucruri care se adaugă, este inadmisibil ce face Traian Băsescu... Îi cheamă pe băieții ăștia ca pe niște decoruri de mucava la Cotroceni ca să spună la televizor, să țină la televizor o lecție...

Gabriela Vrânceanu Firea: Știți că doar două persoane n-au luat notițe. Toți ceilalți notau cu o anumită conștiinciozitate de elevi de clasa a II-a. Două persoane nu notau. Ne-a spus reporterul nostru.

Adrian Năstase: Interesant.

Gabriela Vrânceanu Firea: Vreți să vă spun cine erau cele două persoane?

Adrian Năstase: Da.

Gabriela Vrânceanu Firea: Domnul Adriean Videanu și domnul Vasile Blaga. Până și domnul Radu Berceanu își lua notițe.

Adrian Năstase: Bun. Făceau parte probabil din cei care scriau și scenariul. Sau în orice caz știau că-i un scenariu și pentru ei.

Radu Preda: Vă întrerup doar o secundă. Să ne amintim cum a fost convocată această ședință. Pentru că domnul Traian Băsescu a aruncat buzduganul de la emisiunea la care a participat săptămâna trecută și a spus clar, nu mă mai duc eu... deci după ce a înfierat guvernul, da? Nu mă mai duc eu la guvern, îi chem eu la Cotroceni.

Adrian Năstase: Încă o dată vă spun. E vorba de două proceduri constituționale diferite. Art. 87...

Radu Preda: El a spus-o clar.

Adrian Năstase: Știu, dar a mințit. Sau altfel spus a înșelat.

Radu Preda: Nu a înșelat. A recunoscut. I-am chemat la Cotroceni, la ordine.

Adrian Năstase: El a mers la guvern în baza art. 87 pentru a participa la o ședință a guvernului. Asta n-a fost ședință de guvern. Asta a fost o șezătoare. Asta a fost o poveste în care i-a chemat pe băieții ăia ca pe niște papagali, i-a așezat acolo pe scaune și le-a ținut un discurs la televizor.

Gabriela Vrânceanu Firea: Asta ar fi mai puțin deranjant, domnule **Adrian Năstase** și **Radu Preda**, pentru că până la urmă ne-am obișnuit cu cirul făcut de guvernanți, de cei care sunt la putere și chiar de președintele reales de 5 milioane de români. Dar astfel de știri, cum voi citi eu una acum, chiar sunt de natură să ne dea frisoane. Emil Boc cu seninătate: „Pensiile nu vor mai fi plătite, iar deficitul din sistem se va dubla dacă sectorul nu este reformat”. Și repetă. „Pensiile nu vor mai fi plătite în România pe termen mediu și lung, iar suma totală care va trebui transferată de la bugetul de stat către pensii va urca de la 1,7 miliarde de euro la 4,6 miliarde de euro, deoarece actualul sistem nu este sustenabil și trebuie revizuit”. Dar să spui așa cu nonșalanță, pensiile nu vor mai fi plătite, nu se gândește ce simte un pensionar în momentul în care ascultă această frază?

Adrian Năstase: E un șantaj pe care încearcă să-l facă în Parlament. Dar eu vreau să vă spun că sunt absolut șocat de ceea ce s-a întâmplat cu discuțiile în legătură cu pensiile militarilor. Deci eu am fost prim-ministru. Dacă un ministru ar fi procedat în felul în care a procedat ministrul Apărării, eu probabil ori mi-aș fi dat demisia, ori aș fi schimbat ministrul respectiv. Dacă ai o anumită problemă o discuți în guvern și o rezolvi acolo. Dar nu vii după aceea cu un alt punct de vedere care pune guvernul într-o lumină execrabilă. E adevărat că aici e posibil un anumit joc de conivență cu Traian Băsescu. Dar eu spun din punctul de vedere al primului ministru, e o situație jenantă. Nu spun că și primul ministru a fost jenant prin explicațiile pe care le-a dat. Că el până la urmă ne-a explicat că problema era legată nu de 80.000 de oameni care au pensii militare, ci de 7000 de oameni care, în mod evident, în fiecare an numărul lor scade, bănuiesc. Că n-au tinerețe veșnică. Și atunci asta-i miza pensiilor speciale pentru militari?

Gabriela Vrânceanu Firea: Pentru că ați ajuns aici, suntem în legătură directă de la Tg. Mureș cu domnul Gheorghe Popa, pensionar, fost general-maior, 40 de ani în MApN, pensie de peste 3000 lei. Cum ar spune domnul Emil Boc pensie nesimțită. Dar nu-și pune problema cât a muncit domnul Popa la viața domniei sale. Bună seara.

Gheorghe Popa: Sărut mâna, bună seara invitaților dumneavoastră.

Gabriela Vrânceanu Firea: Spuneți-mi, domnule Popa, după 40 de ani de muncă, cu o pensie un pic mai mult de 3000 vi se pare normal ca acum, după atâția ani de muncă, să se recalculeze și să se facă constrângeri bugetare doar pe seama pensionarilor din armată, a pensionarilor din magistratură etc.? Cum priviți această decizie a Cabinetului Emil Boc?

Gheorghe Popa: Privesc această decizie ca o mare greșeală. E o greșeală că s-au amestecat pensiile militarilor cu pensiile din sistemul public. Militarii și-au făcut datoria așa cum au jurat, cu tot efortul lor. Au suportat toate rigorile legii, au suportat toate privațiunile, iar acum se văd nevoiți să nu existe nici un fel de respect din partea țării pe care au servit-o cu credință și devotament.

Gabriela Vrânceanu Firea: Domnule **Adrian Năstase**, dacă doriți să intrați în legătură cu domnul Gheorghe Popa. Exact despre asta vorbeți, despre situația domnului general, după o viață de muncă de 40 de ani.

Adrian Năstase: Sigur că, de-a lungul anilor, și în ultimii 20 de ani am aflat multe lucruri despre viața militarilor, știu și de la tatăl meu, care era veteran de război. Dar ce mi se pare grav acum este că încercăm justificări pentru a găsi soluții de echilibrare a unor greșeli pe care le face guvernul. Soluția nu-i cea pe care o încearcă guvernul acum. Ea va crea tensiuni între diferite categorii sociale, între diferite categorii de pensionari. Or, în loc să asigurăm condiții pentru pace socială, pentru un efort comun într-o perioadă care-i dificilă, vedeți bine că de fapt nu reușim decât să enervăm pe toată lumea, să nemulțumim pe toată lumea. Soluția era foarte simplă. Există un anumit segment de pensionari care au acele pensii foarte mari datorită unor excese pe care le-au făcut. Am văzut în zona de aviație, în alte zone...

Gabriela Vrânceanu Firea: Dar nu-i cazul domnului Popa.

Adrian Năstase: Nu-i cazul la militari. Dar de-asta spun, că și acolo am fi găsit cu ușurință anumite soluții printr-o supraimpozitare la un anumit nivel care să corecteze aceste lucruri. Dar în momentul în care discutăm de pensii de 3000 de lei, pensii care sunt în zona firească a respectului pe care-l datorăm militarilor, celor care, de-a lungul anilor...

Gabriela Vrânceanu Firea: Păi nu spunea domnul președinte că ne trebuie chelneri? N-am nimic cu ei. Trebuie să fie și chelneri, dar dacă e o țară care apreciază doar chelnerii și pe ceilalți îi dă pe toți la o parte, care au învățat, care s-au străduit, care au evoluat, care au riscat...

Adrian Năstase: De-a lungul anilor, am introdus revendicări privind veteranii de război, am încercat să oferim cât putem o anumită recunoștință pentru cei care s-au bătut cu patriotism, pierzând adeseori anumite avantaje. Mutându-se dintr-o garnizoană în alta, neavând posibilitatea să-și angajeze soțiile în diferite...

Gabriela Vrânceanu Firea: Au făcut tot felul de sacrificii.

Adrian Năstase: Sacrificii care, în mod firesc, societatea știa de la început că va trebui să compenseze aceste lucruri inclusiv cu o pensie care să fie convenabilă.

Gabriela Vrânceanu Firea: Radu Preda pe acest subiect, pensiile militarilor care și acestea sunt considerate nesimțite de către domnul Emil Boc. Dar nu vede alte sume pe care pur și simplu statul le pierde cu nonșalanță.

Radu Preda: Să nu-i băgăm premierului cuvinte pe care nu le-a rostit explicit.

Gabriela Vrânceanu Firea: Nu a spus că ce-i peste 3000 e nesimțit?

Radu Preda: Nu, nu a spus așa.

Gabriela Vrânceanu Firea: Putem căuta în arhivă.

Radu Preda: Da, să căutăm în arhivă.

Adrian Năstase: A spus că vor fi recalculat cele peste 3000 lei.

Radu Preda: Ce a spus ad-litteram că sunt nesimțite, erau pensiile parlamentarilor. Pentru că dacă ne aducem aminte, înaintea campaniei electorale așa spunea, când a vrut să-și asume răspunderea pe legea respectivă...

Adrian Năstase: Dar când știi că trebuie recalculat, implicit spui că acele pensii sunt necuvenite sau nesimțite.

Gabriela Vrânceanu Firea: Nu sunt nesimțite, sunt de lux. Vi se pare o pensie de lux după 40 de ani, aceasta a domnului Popa? E o pensie de lux cum spune domnul Emil Boc, scuze Radu... Era o diferență între nesimțit și lux.

Radu Preda: Păi nu știu care-i pensia domnului Popa.

Adrian Năstase: Peste 3000 lei.

Gabriela Vrânceanu Firea: Cât aveți, domnule Gheorghe Popa, pensie?

Gheorghe Popa: 3600 lei.

Gabriela Vrânceanu Firea: E o pensie de lux după 40 de ani de muncă? General-maior în MAPN? Domnul Popa, dacă ar fi domnul Emil Boc aici în platou ce l-ați întreba?

Gheorghe Popa: Aș avea multe să-l întreb, în primul rând dacă dânsul a condus cel puțin o ședință de trageri sau a fost cu militarii undeva într-o zonă de operații, dacă și-a permis să părăsească familia și copiii luni întregi, să stea în câmp, pe șantiere, să stea acolo unde țara l-a trimis? Și fără să aibă nici un fel de pretenție. Să se mute. Dacă dânsul s-a mutat de 7-8 ori... Eu personal m-am mutat de 7 ori în viața militară. Și am colegi care au câte 15 până la 22 de mutări într-o viață. Așa cum arăta domnul **Adrian Năstase** am avut foarte multe privațiuni. Le-am suportat și consider că pensiile care sunt la ora actuală chiar nu acoperă riscul pe care l-am asumat pentru că față de pensiile celorlalți militari cu care noi ne comparăm și suntem egali în teatrele de operații sunt de trei, patru până la șapte ori mai mici decât cele ale noastre. Dacă ne uităm că pentru un subofițer pensia este de cel puțin 600 euro, pentru ofițeri la 2500 euro, iar pentru generali și amirali la 3500 euro, ne dăm seama cât avem noi și nu putem spune că facem produse de calitate inferioară. Pentru că gradul de pregătire...

Gabriela Vrânceanu Firea: Gradul de pregătire este unul superior. Mulțumesc foarte mult, domnule Gheorghe Popa.

Gheorghe Popa: Este unul asemănător cu al celor din teatre.

Gabriela Vrânceanu Firea: Ați avut de-a face cu un pensionar de lux, domnule **Adrian Năstase**. Își cumpără Vuitton și Vicheron Constantin, nu? Cum își cumpără miniștrii Cabinetului Boc.

Adrian Năstase: În special, în perioada cât am fost ministru, am fost în multe garnizoane, am fost și în teatre de luptă, de operațiuni, am fost în Irak, am călătorit cu elicopterele armatei, încercând să ne ferim de diferite lansatoare de rachete, știu ce

înseamnă riscurile astea. Sigur, foarte puțin le-am trăit eu, dar îmi imaginez ce se întâmplă în zonele astea. Cum am pornit de când eram foarte tânăr, din zona de la Cincu unde am participat la niște trageri... Îl întreba domnul general pe domnul Emil Boc... Eu am participat la destul de multe operații de genul ăsta pe vremea când am făcut armata. Dar cred că e important să mai spunem un lucru. Noi ne-am dorit să intrăm în NATO și în UE. Armata a făcut primele sacrificii și mult mai importante decât economia sau societatea civilă pentru că de la o armată de peste 200.000 de soldați și ofițerime, noi a trebuit să ne restrângem la mai puțin de jumătate. Și atunci, pentru a ne încadra în acest nou mecanism în care intram de fapt într-o alianță și nu mai trebuia să asigurăm toate operațiunile în cadrul unei armate independente din punctul de vedere al operațiunilor, bineînțeles am făcut niște sacrificii. Și armata a făcut principalele sacrificii pentru că a trebuit să dea afară peste jumătate din efectivele sale. Acei oameni, noi de fapt am fost cu toții de acord să mergă la pensie pentru ca proiectul nostru să meargă înainte.

Gabriela Vrânceanu Firea: Iar acum le reproșăm că au pensii mari. Să nu ne mai certăm pe cele două cuvinte, nesimțite sau de lux. Poate se gândește vreun politician care nu mai are ce să facă cu banii și-i aruncă pe excursii extravagante, pe lucruri care pur și simplu sfidează o națiune care-i aflată în criză, că așa ne spune toată lumea, că ne aflăm în criză, să-i ajute pe pensionarii cu pensii mici. În 2008, Traian Băsescu spunea... povestea că nu sunt bani nu-i reală. Bani sunt, e vorba de cum îți aranjezi prioritățile. Oare mai este de acord acum, în 2010, cu acest citat?

Emil Boc a pledat azi pentru legea pensiilor ca un stângist de dreapta, făcând pledoaria egalitarismului într-un mod care ar fi stârnit invidii înainte de 1989. A spus că-i nevoie de reformarea pensiilor, ca sistemul să devină sustenabil. A pus susținerea pensiilor într-o antiteză tulburătoare cu dezvoltarea patriei. A aruncat în public cu cifre. Azi, sistemul înghite 1,7 miliarde de euro din seva dezvoltării țării. Peste câțiva ani va mânca 6 miliarde euro. Acești bani sunt răpiți de la investiții.

Emil Boc: Acele investiții care generează impozite, taxe suplimentare la bugetul de stat...

Nu cumva Emil Boc a spus același lucru și anul trecut, când șeful său, Traian Băsescu, era avocatul îndatorării la FMI? De ce atunci au scăzut investițiile anul trecut? Emil Boc promitea că va investi 10 miliarde de euro. Unde sunt?

Emil Boc: Ne place sau nu ne place, vremea privilegiilor trebuie să treacă în România.

Dan Radu Rușanu: Domnule prim-ministru, de-acolo vă vine nesustenabilitatea sistemului de pensii. De la cei 1 milion de șomeri creați în timpul guvernării dumneavoastră și care au dezechilibrat sistemul de pensii. Nu de la câteva mii de pensii ale magistraților, piloților și celorlalți.

Emil Boc: Acest lucru îl facem în numele a 22 milioane de români. Nu se poate să plătești și pensii de lux și să faci și dreptate în sistemul de pensii.

Când vorbește de pensii de lux, premierul Emil Boc e conștient oare că el însuși conduce un guvern de lux? Cel mai bogat cabinet din ultimii 20 de ani. Îmbogățirii din cabinetul său nu și-au câștigat averile fabuloase la Bursa din New York, ci din afaceri privilegiate cu statul român.

Dan Radu Rușanu: Legea pensiilor, motivată de pensiile nesimțite, ca și legea salarizării unice, motivată de salariile nerușinate, sunt de fapt în realitate două curbe de sacrificiu mascate.

Poate așa este. Pentru că, în trecut, președintele însuși a împărtășit publicului cunoștințe din interiorul sistemului.

Traian Băsescu: Ideea că nu sunt bani nu este o realitate. Bugetul poate fi așezat pe priorități.

Acum, pensiile vor fi decuplate parțial de la salariul mediu. Ceea ce va afecta în timp nu cuantumul lor, ci puterea de cumpărare a milioane de pensionari. Sacrificii din care guvernul obține 180 milioane de euro anual. Totuși, Cabinetul Emil Boc a pierdut de două ori mai mult dintr-o singură mișcare. A vândut o treime din acțiunile Fondului Proprietatea pe piața gri pentru jumătate de miliard de euro, în timp ce dacă ar fi vândut acțiunile oficial la licitație ar fi câștigat dublu, adică un miliard. În ce logică se înscrie așa ceva?

Gabriela Vrânceanu Firea: Ne-am întors. Bugetul poate fi alocat pe priorități, spunea Traian Băsescu în 2008, acum se pare că nu mai are aceeași opinie. Curba de sacrificiu dublă despre care vorbea și domnul Rușanu. **Radu Preda, Adrian Năstase,** concluziile serii.

Adrian Năstase: România e aproape de faliment social. Educație, greve, mișcări sociale tot mai multe, probleme legate de salarii, locurile de muncă, lipsa locurilor de muncă. Și această tensiune extraordinară, această fierbere legată de chestiunea pensiilor. Cred că-i nevoie de o soluție politică și opoziția ar trebui să acționeze unit. Poate cu un alt prilej să vorbim mai mult despre ceea ce ar trebui să facem împreună cu liberalii, împreună cu conservatorii, cei care într-un fel sau altul, în Parlament și poate și în afara Parlamentului alții, ar trebui totuși împreună să găsească, să gândească soluții. E nevoie nu doar de critică, dar și de soluții militante, de formule de schimbare.

Gabriela Vrânceanu Firea: Pentru că am vorbit despre pensionari, două lucruri despre salariați. Concluzia guvernului pentru Traian Băsescu. Costuri de personal tăiate prin concedieri pe final de an. Spre Crăciun. Vestea proastă de concedieri e mai către Crăciun.

Adrian Năstase: E întotdeauna încercarea de a arunca pisica mai departe. E o chestiune extrem de riscantă. Ei se gândesc probabil la noi împrumuturi care să fie luate de la FMI sau alte formule de supraviețuire. Dar e de fapt o guvernare pe datorie. Din momentul acesta, de fapt mai demult, guvernul nu face decât să împrumute pentru a plăti salarii, pentru a plăti pensii. În felul ăsta societatea, economia nu mai poate rezista. Singura soluție în mod evident este o schimbare fundamentală, dar nu doar o schimbare de cosmetică sau de decor cum s-a întâmplat astăzi, ducând guvernul la Cotroceni.

Gabriela Vrânceanu Firea: Mulțumesc foarte mult pentru participarea la Știrea zilei. O seară frumoasă, la revedere.

(Prin Monitoring Media, Antena 3 – Știrea Zilei, ora 20:10)